

Pochodzi Tadeusz z rodu Baranowskich, który od 1918 roku budował Odrodzoną Ojczyznę Polskę na obu półkulach świata doczesnego. Najbliżsi dziadkowie, ojcowie, wujowie w latach 20-tych XX wieku podróżowali politycznie, biznesowo, technologicznie do Ameryki Południowej, Północnej, Japonii. Jedna podróż zamieniała się w kolejną, a do dyspozycji był tylko transport morski. Dla przykładu podróż do Argentyny trwała do 2 miesięcy, w jedną stronę z formalnościami i przesiadkami.

Pieniądze z biznesów międzynarodowych płynęły do Polski, i dla opłacenia podróży politycznych na krańce świata. Na wtedy nikt na świecie nie wiedział o Odrodzonej Polsce, biało-czerwonej fladze, hymnie i Orle w Koronie.

W takiej atmosferze dorastał mały Tadeusz Baranowski, gimnazjalista Pińczowskiego Gimnazjum, gdzie wykładowcami byli Jezuici, profesorowie Uniwersytetu Jagiellońskiego z bliskiego Krakowa. Uniwersytet Jagielloński w większości finansował jedynie prestiżowe w Polsce gimnazjum w Pińczowie, o kilkusetletniej tradycji edukacyjnej Wielkich Polaków Patriotów i Myślicieli.

Tadeusz, jako mały chłopiec w gimnazjum przygotowywany był do uprawy roli, hodowli zwierząt gospodarskich, przetwarzania płodów rolnych, cukrownie, olejarnie, garbarnie, gorzelnie, tartaki, młyny, plus ukształtowanie ogólnokształcące, czyli greka, łacina, francuski, geografia, historia, matematyka, astronomia, potrzebne do reprezentowania Polski w powiecie, stolicy i poza granicami państwa.

Takimi ludźmi miała posługiwać się Odrodzona Polska po 1919 roku i oni mieli zbudować potęgę Polski na arenie Europy i Świata.

Rok 1939 spowodował napaść na młode i już wielkie Państwo Polska przez biednych, zdeterminowanych, rozjuszonych sąsiadów Niemcy i Rosję. Nastąpiła noc okupacji niemieckiej. Cały Ród Baranowskich zszedł do podziemia w ramach AK, prawicowych BCh, wywiadu, kontrwywiadu, legendarnej Republiki Pińczowskiej. Od 1939 do 1945 roku w Republice

Pińczowskiej okupanci Niemcy unikali pokazywania się w mundurach i z bronią, aby nie prowokować ludzi podziemia. Za to chłopcy z lasu paradowali w mundurach polskich i pod bronią.

W ramach Republiki Pińczowskiej, państwa podziemnego AK, największego na świecie na przestrzeni dziejów, wzrastał gimnazjalista Tadeusz Baranowski. Trwała walka, ginęli Polacy, lecz było wiadomo, że Polska zwycięży, i w wolnej znów Polsce będą potrzebni silni, mądrzy, wykształceni młodzi ludzie. Dlatego głowy rodu Baranowskich nakazały małemu Tadeuszowi uczyć się na kompletach podziemnych i przygotowywać się do matury, a więc całe liceum.

I tak przez całą okupację mały Tadeusz Baranowski wędrował z Małej Kazimierzy groblami przy rzece do Kazimierzy Wielkiej, gdzie pobierał nauki na tajnych kompletach. Profesorami byli uciekinierzy z Uniwersytetów Krakowskiego, Lwowskiego, Wileńskiego. Szanowne liceum podziemnie nieprawdaż?

W czasie okupacji za posiadanie książki do nauki rozstrzeliwano natychmiast ucznia w miejscu rewizji i łapanek. Za posiadanie broni zsyłano tylko do obozu koncentracyjnego. Polacy dla Niemców byli niewolnikami, i nie mieli prawa mieć jakiegokolwiek wykształcenia i świadomości Ojczyzny Polski.

W wędrownych korepetycjach Tadeusz Baranowski przeprowadzał bocznymi drogami kurierów AK, prznosił broń, tajne stenogramy z rozkazami z Warszawy i Londynu.

Rodzice i wujostwo nie pozwalali Tadeuszowi jednakowoż bezpośrednio brać udziału w walkach partyzanckich, ceniąc jego umysł i wykształcenie dla przyszłości Polski Odrodzonej i rodziny Baranowskich.

Z końcem okupacji niemieckiej osiągnął maturę i był gotowy do studiów w oswobodzonej Polsce. Nie przewidział, że rok 1945 stanie się datą rozpoczęcia okupacji sowieckiej naszej Ojczyzny Polski, i dla NKWD i UB stanie się Żołnierzem Wyklętym, i do tego wykształconym.

W zamieszaniu 1945 roku dostaje się na pierwszą Akademię Medyczną w Łodzi, gdzie

Wpisany przez Reb. Janusz Baranowski

Wtorek, 27 Listopad 2018 07:35 - Zmieniony Wtorek, 27 Listopad 2018 10:56

wykładowcami są nomen omen uciekinierzy, profesorowie z Lwowa, Wilna, Krakowa. Rozpoznają w Tadeuszu Swojego Patriotę i przemycają go na uczelnię pod nosem NKWD i żołnierzy sowieckich.

Kończy uczelnię bez świadomości co stanie się w dalszej przeszłości. W trakcie trwania nauczania współpracuje z podziemiem żołnierzy wyklętych. Jest łącznikiem między Łodzią a Krakowem. Nic z tego jednak nie wyniknęło.

W roku 1950 otrzymuje, jako lekarz „nakaz pracy” do nieznanej Częstochowy, do huty im. Bolesława Bieruta – agenta NKWD. Nie może odmówić. Odmowa skutkowałą odebraniem dyplomu lekarza i wystawieniem „wilczego biletu” na całą Polskę. „Wilczy bilet” skutkował niemożnością zarobkowania nawet kopaniem rowów i ciosaniem kamieni na drodze, a więc śmiercią społeczną i głodową.

Tadeusz Baranowski jedyny młody lekarz w Częstochowie na rok 1950 jest łakomym kąskiem dla NKWD, UB, PZPR. Przez kilkanaście lat padają propozycje współpracy z reżimem komunistycznym za cenę ordynatur w szpitalach, klinikach, w ministerstwie zdrowia.

Odpowiedź Tadeusza zawsze była taka sama - Wynocha z mojego gabinetu komunistyczne świnię! . Po trzeciej konkretnej propozycji komunistów i trzeciej odmowie agent KGB przy hucie Bolesława Bieruta oświadczył mojemu tacie, że zgnije w tym gabinecie, jako śmieć reakcyjny , i nigdy nie awansuje w całym życiu.

Tak jak agent KGB obiecał, tak się stało. Tata miał najniższą pensję w hucie, poniżej sprzątaczkę analfabetki i był pośmiewiskiem proletariatu hutniczego z wypasionymi pensjami.

Aby dać mu najniższą pensję był zakwalifikowany w kadrach, jako pomoc dentystyczna, asystent. Mam dokument z 1984 roku z księgowości hutniczej.

W roku 2006 zmarł z emeryturą 1000 zł.

Wpisany przez Reb. Janusz Baranowski

Wtorek, 27 Listopad 2018 07:35 - Zmieniony Wtorek, 27 Listopad 2018 10:56

Do opowieści tej dołączam instrukcję NK/003/47 z Moskwy z dnia 3.IV.1947 r., w której dokładnie instruowano komunistycznych agentów polskich jak postępować z takimi jak mój tata Tadeusz Baranowski, doktor stomatolog, Żołnierz Wyklęty i Obywatel Przeklęty.

Trzeba nadmienić, że wcześniej Rosyjska Caryca Katarzyna, zaborca Polski wydała podobny dokument do Gubernatora zarządzającego zniewoloną Polską.

Ku przestrodze i nauce dla współczesnych Polaków niech będzie to, że dla naszych sąsiadów najniebezpieczniejsze w Nas są: rozum, wykształcenie, słowo mówione i pisane. To słowo trafia najlepiej w cel, i zabija pewniej, i szybciej niż kula.

[c.d.n.]

Janusz Baranowski - Tatar Polski, twórca Solidarności, potomek Powstańców Styczniowych, Legionistów, Generałów, Harcerzy, Szarych Szeregów, Żołnierzy Wyklętych

PS.

Czytając ten tekst i instrukcję NK/003/47 z Moskwy proszę się zastanowić skąd zdobyli dyplomy doktorów, profesorów nasi gwiazdorzy, luminarze, kreatorzy Prawicy. Od kogo dostali wille, mieszkania, pensje, paszporty na zachód, granty, rekomendacje, stypendia w latach 60-tych, 70-tych, 80-tych...?

Wniosek nasuwa się sam, że byli Swoimi!!! dla NKWD, UB, SB, PZPR i nigdy jak mój ojciec Tadeusz Baranowski nie byli!!! Żołnierzami Wyklętymi i Obywatelami Przekłętymi.

Wpisany przez Reb. Janusz Baranowski

Wtorek, 27 Listopad 2018 07:35 - Zmieniony Wtorek, 27 Listopad 2018 10:56

Wpisany przez Reb. Janusz Baranowski

Wtorek, 27 Listopad 2018 07:35 - Zmieniony Wtorek, 27 Listopad 2018 10:56

ZWIĄZEK BOJOWNIKÓW O WOLNOŚĆ
I DEMOKRACJĘ
ZARZĄD WOJEWÓDZKI
w Częstochowa

ZASWIADCZENIE **Nr 658525**

Zarząd Wojewódzki Związku Bojowników o Wolność i Demokrację stwierdza, że
Obywatel [ka] Baranowski Tadeusz [imię i nazwisko]

syn [córką] Jana urodzony [a] 13 listopada 1923 r. w Łtō par. Pucioń
[dzień, miesiąc, rok] [miejscowość]

zamieszkały [a] w Częstochowa ul. Rymanowskiego 1 m 3
— jest członkiem zwyczajnym ZBoWiD, nr legitymacji * 1/46745
~~— odpowiada warunkom uprawniającym do członkostwa ZBoWiD*~~

Zaświadczenie jest dokumentem stwierdzającym prawo do korzystania ze świadczeń określonych w Ustawie z dnia 23 października 1975 r. „o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatanów i więźniów obozów koncentracyjnych” [Dz. U. Nr 34, poz. 186].
Jednocześnie stwierdza się, że w rozumieniu przepisów art. 8 tej Ustawy do okresu zatrudnienia wymienionemu [nej] zalicza się następujące okresy działalności kombatanckiej oraz okresy uwięzienia w hitlerowskich obozach koncentracyjnych:

Działalności w Rudni Oporu od 10 maja 1942 r. do 15 stycznia 1945 r.

[rodzaj działalności okres od — do]

Sekretarz
Zarządu Wojewódzkiego ZBoWiD
w Częstochowie
WINKLER Zbigniew
podpis Sekretarza Zarządu
Wojewódzkiego ZBoWiD
i pieczęć służbowa

ZARZĄD WOJEWÓDZKI
CZĘSTOCHOWIE

Łącznik
Zarządu Wojewódzkiego ZBoWiD
w Częstochowie
[podpis]
podpis prezesa Zarządu
Wojewódzkiego ZBoWiD
i pieczęć służbowa

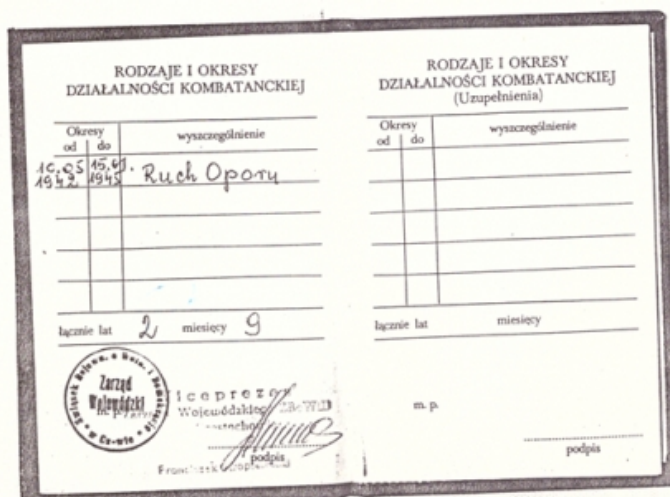
Częstochowa, dnia 4.05. 1982 roku

* niepotrzebne skreślić

Wzór Nr 1
Jedn. ZBoWiD
Jedn. ZBoWiD, Zam. 7/W Akc./Wa
LZGraf. Z-d Nr 2 — 183573 800 bl. a 2×100 k. A4. Półm. 61×91 kl. 111 70 g

Wpisany przez Reb. Janusz Baranowski

Wtorek, 27 Listopad 2018 07:35 - Zmieniony Wtorek, 27 Listopad 2018 10:56

45 zasad zniewolenia

Poniższy tekst — tłumaczenie z języka rosyjskiego instrukcji znalezionej w kancelarii Bolesława Bieruta, pierwszego powojennego prezydenta Polski - jest dokumentem niezwykłym i wstrząsającym. Wynika z niego jasno, że jest to instrukcja przeznaczona dla placówki KGB w ambasadzie sowieckiej w Warszawie, która jakimiś drogami dotarła do polskich władz komunistycznych. Być może drogi te nie były zbyt kręte, przecież Bierut to przedwojenny agent NKWD. Nie to zresztą jest najważniejsze. Najważniejsza jest treść tej instrukcji pochodzącej z 1947 roku. Lektura 45 punktów nakazujących totalne podporządkowanie kraju interesom ościennego mocarstwa, zniszczenie gospodarki, samodzielności społeczeństwa i wszelkiej inicjatywy jednostek, budzi grozę. Tak jak grozę budzą dziś u wielu obserwatorów Polski skutki

komunistycznych rządów po 45 latach. Dokument ten, nadesłany z kraju, opublikował „Nowy Dziennik”.

Ściśle tajne

K. AA/OC113 Moskwa, 3.IV. 1947 r.

Instrukcja NK/003/47

(Odpis dokumentu pochodzącego z kancelarii Bolesława Bieruta)

1. W gmachu ambasady nie należy przyjmować żadnych informatorów terenowych rekrutujących się z krajowców. Spotkania z tymi ludźmi organizują nasze służby specjalne w miejscach publicznych. Informacje przyjmuje ambasada za pośrednictwem naszych służb specjalnych.
2. Należy szczególnie zadbać o to, aby nie było żadnych kontaktów pomiędzy naszym wojskiem a ludnością cywilną kraju. Niedopuszczalne jest składanie wizyt w domach krajowców przez naszą kadrę oficerską, ani nawiązywanie kontaktów przez naszych żołnierzy szeregowych z miejscowymi kobietami, ludnością lub żołnierzami krajowców.
3. Przyspieszyć likwidację krajowców związanych z KPP, PPS, Walterowców, KZMP, AK, BCh i innych ugrupowań, które powstały bez naszej inspiracji. Wykorzystać w tym celu fakt istnienia zbrojnej opozycji.
4. Dopilnować, aby do wszystkich akcji bojowych w pierwszej kolejności kierowano żołnierzy, którzy przed wstąpieniem do Armii Kościuszkowskiej przebywali na naszym terytorium. Doprowadzić do ich całkowitej likwidacji.
5. Przyspieszyć zjednoczenie wszystkich partii w jedną organizację i dopilnować, aby wszystkie kluczowe stanowiska obsadzone były przez ludzi zatwierdzonych przez nasze służby specjalne.
6. Doprowadzić do połączenia całego mchu młodzieżowego w jedną organizację, a stanowiska od szczebla powiatowego wzwyż obsadzić przez ludzi zatwierdzonych przez nasze służby specjalne. Do czasu zjednoczenia zlikwidować znanych przywódców harcerstwa.
7. Spowodować i dopilnować, aby delegaci wyznaczeni na zjazdy partyjne nie zachowali mandatów na okres kadencji wybranych przez siebie władz partyjnych. W żadnym wypadku delegaci nie mogą zwoływać posiedzeń międzyzakładowych. W razie konieczności zwołania takiego posiedzenia należy wyeliminować ludzi, którzy wykazali się aktywnością w wysuwaniu koncepcji i postulatów. Na każdy następny zjazd wybierać nowych kandydatów (ruchowo) tylko wytypowanych przez nasze służby specjalne.
8. Należy zwrócić baczną uwagę na ludzi wyróżniających się zmysłem organizacyjnym,

umiejących sobie jednać popularność. Ludzi takich należy pozyskać, a w razie odmowy nie dopuszczać do wyższych stanowisk.

9. Doprowadzić do tego, aby pracownicy na stanowiskach państwowych (z wyjątkiem służb ścigania i pracowników przemysłu wydobywczego) otrzymywali niskie pobory. Dotyczy to w szczególności służby zdrowia, wymiaru sprawiedliwości oświaty i kierowników różnych szczebli.

10. Do wszystkich organów władzy i większości zakładów pracy wprowadzić ludzi współpracujących z naszymi służbami specjalnymi (bez wiedzy władz krajowych).

11. Należy zwrócić szczególną uwagę, aby prasa krajowców nie podawała sumarycznych ilości i rodzajów towarów wysyłanych do naszego kraju. Nie można też nazwać tego handlem. Należy dopilnować, aby prasa krajowa podkreślała ilość towarów wysyłanych przez nas do krajowców, ale wspominała, że to w ramach wymiany handlowej.

12. Wpłynąć na władze krajowców, aby nabywcy ziemi, parceli i gruntów nie otrzymywali aktów własności, a jedynie akty nadania.

13. Ukierunkować politykę w stosunku do rolnictwa indywidualnego tak, aby prowadzenie gospodarstw stało się nieopłacalne, a wydajność jak najmniejsza. W następnej kolejności przystąpić do kolektywizacji wsi. W razie wystąpienia silniejszej opozycji należy zmniejszyć dostawy środków produkcji dla wsi i zwiększyć powinność wobec państwa. Jeżeli to nie pomoże, spowodować, aby rolnictwo nie dawało pełnego pokrycia potrzeb żywnościowego kraju i oprzeć wyżywienie na imporcie.

14. Spowodować, aby wszystkie zarządzenia i akty prawne, gospodarcze, organizacyjne (z wyjątkiem wojskowych) nie były precyzyjne.

15. Spowodować, aby dla każdej sprawy powoływano kilka komisji, urzędów, instytucji społecznych, ale żadne z nich nie powinno mieć prawa podejmowania skutecznej decyzji bez konsultacji z pozostałymi (nie dotyczy przemysłu wydobywczego).

16. Samorządy w zakładach pracy nie mogą mieć żadnego wpływu na kierunek działania przedsiębiorstw. Mogą się zajmować jedynie sposobem wykonywania zleconych zadań.

17. Związki zawodowe nie mogą mieć możliwości sprzeciwu wobec poleceń dyrekcji. Obciążyć związki inną pracą, jak organizowanie wczasów, zaopatrzenia, działalności rozrywkowej i oświatowej, wycieczki oraz rozprowadzanie atrakcyjnych towarów, potwierdzanie opinii i decyzji władz politycznych.

18. Należy spowodować, aby awansowano tylko tych pracowników i kierowników, którzy wzorowo wykonują przydzielone im zadania i nie wykazują skłonności do analizowania spraw wychodzących poza te działania.

19. Krajowcom na stanowiskach partyjnych, państwowych i gospodarczych należy stworzyć warunki do działań, które będą kompromitować ich w oczach podwładnych i zamykać im powrót do środowisk, a których pochodzą.

20. Kadrze oficerskiej rekrutującej się z krajowców można powierzać odpowiednie stanowiska pod warunkiem, że są tam już nasze służby specjalne.

21. Otoczyć szczególnym nadzorem ilość amunicji do wszystkich rodzajów broni z każdego arsenału akcyjnego i ćwiczeń w ostrym strzelaniu, prowadzić swoiste rozliczenie.

22. Objąć szczególnym nadzorem wszelkie laboratoria i instytucje naukowo-badawcze.

23. Należy zwrócić szczególną uwagę na ruch racjonalizatorów i wynalazczy, rozwijać go i popierać, ale wszystkie odkrycia dokładnie rejestrować i zapisem przekazywać do centrali. Dopuszczać do realizacji tylko te wynalazki, które przydatne są w przemyśle wydobywczym,

wstępnej obróbki i określone w specjalnej instrukcji. Nie mogą być realizowane te odkrycia, które mogłyby doprowadzić do wzrostu produkcji kosztem ograniczenia wydobycia surowców lub zaniechania zalecanych działań. W wypadku głośnych odkryć spowodować ich sprzedanie za granicę. Nie dopuszczać do publikacji zawierających wartości i opisy wynalazków.

24. Spowodować zakłócenia w punktualności transportów (z wyjątkiem transportu określonego w instrukcji NK55246).

25. Inspirować zwoływanie narad środowiskowych i problemowych, zbierać stawiane tam wnioski i propozycje, rejestrować wnioskodawców, a realizować linię określoną w instrukcjach.

26. Spopularyzować wywiady z ludźmi pracy na aktualne tematy produkcyjne, w których zawarta jest krytyka przeszłości lub lokalnego bałaganu, ale nie doprowadzać do likwidacji przyczyn krytykowanych zjawisk.

27. Wystąpienia publiczne władz krajowców mogą zawierać akcenty narodowe i historyczne, ale nie mogą prowadzić do zjednoczenia ducha narodu.

28. Zwrócić baczną uwagę, czy w odbudowywanych i nowych większych miastach i osiedlach nie budowano ujęć wodnych niezależnych od głównej sieci wodociągowej. Stare ujęcia wodne i studnie uliczne systematycznie likwidować.

29. Przy odbudowie i rozbudowie przemysłu dopilnować, aby ścieki przemysłowe spływały do rzek mogących stanowić rezerwy wody pitnej.

30. Mieszkania w nowych osiedlach i odbudowywanych miastach nie mogą zawierać dodatkowych pomieszczeń pozwalających na hodowlę inwentarza lub gromadzenie żywności na dłużej i w większych ilościach.

31. Spowodować, aby prywatne przedsiębiorstwa i rzemieślnicy otrzymywali surowce i urządzenia nie pozwalające na produkcję artykułów dobrej jakości, a ceny tych produktów powinny być wyższe od podobnych wytwarzanych przez państwo.

32. Doprowadzić do maksymalnej rozbudowy administracji biurowej wszystkich stopni. Można dopuszczać krytykę działalności administracyjnej, ale nie wolno pozwolić na jej zmniejszenie ani sprawną pracę.

33. Należy dopilnować wszystkich planów produkcyjnych w przemysłach wydobywczych i w działach określonych odpowiednimi instrukcjami i nie wolno dopuścić do wykonania zaopatrzenia rynku krajowego.

34. Szczególnej obserwacji poddać Kościoł i tak ukierunkować działalność oświatowo-wychowawczą, aby wzbudzić powszechny wstręt do tej instytucji. Objąć baczną uwagę i kontrolą kościelne drukarnie, biblioteki, archiwa, kazania, kolędowania, treści nauk religijnych oraz obrzędy pogrzebowe.

35. W szkolnictwie podstawowym, zawodowym, a w szczególności w szkołach średnich i wyższych doprowadzić do usunięcia nauczycieli cieszących się powszechnym autorytetem i uznaniem. Na ich miejsce wprowadzić ludzi mianowanych. Doprowadzić do zerwania korelacji między przedmiotami, do ograniczenia wydawania materiałów źródłowych, do usunięcia ze szkół średnich łaciny, greki, filozofii ogólnej, logiki i genetyki. W historii nie można podawać, co który władca chciał zrobić lub zrobił dla kraju, trzeba natomiast ukazywać tyranie królów oraz walki uciemiężonego ludu. W szkolnictwie zawodowym doprowadzić do wąskich specjalizacji.

36. Inspirować organizowanie imprez państwowych związanych z walką krajowców z zaborcami (z wyjątkiem zaboru rosyjskiego), szczególnie z Niemcami i walki o socjalizm.

37. W publikacjach krajowych nie dopuszczać opracowań traktujących o krajowcach przebywających w naszym państwie do rewolucji i w czasie II wojny światowej.

38. W razie powstania organizacji popierającej sojusz z naszym państwem, ale zmierzającej do kontroli działalności gospodarczej oficjalnych władz kraju, należy natychmiast podjąć działalność (niezależnie od władz kraju) obciążając te organizacje tendencjami nacjonalistycznymi i szowinistycznymi. Formy działalności: burzenie naszych pomników i cmentarzy, publikowanie ulotek wyszydzających nasz naród, naszą kulturę, sens zawartych układów. Do prac propagandowych angażować krajowców i wykorzystywać istniejącą nienawiść do nas.

39. Zadbać o budowę i rozbudowę mostów, dróg i licznych połączeń, aby w razie konieczności interwencji wojskowej można było szybko i z każdej strony dotrzeć do punktu oporu lub koncentracji sił opozycji.

40. Pilnować, aby aresztować przeciwników politycznych. Rozpracować przeciwników z autorytetem wśród krajowców. Likwidować w drodze tzw. zająć sytuacyjnych przypadkowych, zanim staną się głośnymi, lub aresztować ich wcześniej za wykroczenia kryminalne.

41. Nie dopuszczać do rehabilitacji osób skazanych w procesach politycznych. W razie konieczności rehabilitacji można ją przeprowadzić tylko pod warunkiem, że sprawa będzie uznana za pomyłkę sądową, bez wszczynania dochodzenia i stawiania przed sądem winnych pomyłki (sędziów, świadków, oskarżycieli, informatorów).

42. Nie wolno stawiać przed sądem ludzi na stanowiskach kierowniczych obsadzonych przez partię, którzy swą działalnością spowodowali straty lub wywołali niezadowolenie podwładnych. W sytuacjach drastycznych należy ich odwołać ze stanowiska i przenieść do innych miejscowości na stanowiska równorzędne lub wyższe. W skrajnych sytuacjach ulokować na stanowiskach niekierowniczych i traktować jako rezerwę kadrową do późniejszej wymiany.

43. Ogłaszać publicznie procesy ludzi ze stanowisk kierowniczych (wojsko, minister, główne zarządy, szkolnictwo) oskarżonych o działalność przeciw ludowi, przeciwko socjalizmowi, przeciwko industrializacji. Będzie to mobilizować czujność mas pracujących.

44. Dbać o wymianę ludzi na stanowiskach roboczych przez dopuszczanie do tych funkcji ludzi z awansów, mających najniższe kwalifikacje.

45. Spowodować napływ do szkół wyższych ludzi pochodzących z najniższych grup społecznych, którzy nie wykazują zainteresowań zawodowych, a tylko chęć zdobycia dyplomu.